

מסורת הש"ס

[illegible]

גוססת הריב"ז

(א) מפרס: (ג) ש"ח על שמונה
 יחודות מייחיה ביר מוקדם לה
 אילנות ברוגמן ביר אלף יר אלות
 (ד) לנולה בלנה (ה) ברוק
 (ו) ביר אלף ביר: (ז) ידוע
 מקדם: (ח) קט את (ט) וקברו
 נבשנות: (י) נבשנות
 (יא) וטעל: (יב) אחד מן ארץ
 (יג) ואל קט: (יד) היר היר
 (טו) (והאל ביר קברות) לנול
 כיר: (טז) ולחמיר וליקבר ביר
 ואל נול שני אלף: (יז) ון
 (יח) מיר: (יט) נחל: (כ) קרפסין
 ששור מן הארץ כשהקריב:
 (כא) ביר: (כב) לנול ורובע ביר
 מפרסין:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וכל בני וכו'
קבוצות מ"ט לא דילמא כג"ל
ובד"א:

הנהגות הנ"ל

[illegible]

פי' הרא"ש

להקשר תצורה הערב שמש.
ולחא להך פירושא דכל
שכיילא דרובנא לא בעיא הערב
שמש ואחרי כהאנא קרובתי
אכלא כהרוב: הרמאז מן
בבתי: מלא היה יודע שהיה
שם קבר: מושא דעבד כדרכו.
בגמ' מ' לערשתי א"י וטלו
אחרי פספוס: מותר לפנות
משום ולקוברו במקום אחר
תוטל מן הערש' של הקבר
אחרי כשיקומו המפושש בגמ'
הוא וקבר הפסוס. א"י אם שכן
מ' מצא' ב' א"י שכן
זה לזה מ'ד' אמות ועד'
מ' מקבר ראשון עד' א' א"י
מ' מקבר שני עד' א"י יותר מזה.

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

ליריד שיהא בודק ממנו ולהלן עשרים אמה. שהיא כמין שי
ממערות והואר שנייהס. והחס^א מתרגם לה רב ששם צריה דרב
אירי אליה ד"ר^א דאמר פותח בה שמי מערות של (ש) על שמונה
מנייהו בנפלי ואידך מוקים לה כרבנן דאמרי שאין אורח

המערה אלף ד' אמות על ו' אמות
ותמי כרי הוא הדיין וקא מוקין
הו' דחלא מנייהו כלכספא וחסין
והו' עשרים והספ פרישה לכולה
מילתא דמתניתין דהכא: פור
מלא אהד י"ב קור עשרים בורק ממנו
לגלגל עשרים אמה. משום דהיא:
וממר שנות קצרות הו' דא:
מרגלים לדבר. שהיא שנות קצרות
ומלאכה ג' בנות כ' אמה שיש בין
ה' לזה מד' אמות ועד ח' ועכשו
מלא אהד י' בנות כ' וגא אמרין
אחרתמי אחרתמי דלא נקבר שם

מרגלותיו של זה אין ^א קברות ^ב מצא שלשה תחילה או ^ג שנים ^ד אין להם תפוסה ואי מעשה ברבי יששב ידועין ואחד תחילה קברות אמר לו ר"ע לא אמרו שכונת קברה או שלשה תחילה: ^ה דיכי רמי תפוסה אמר יונשאתי ממצרים ^ו תפוסה פירש רבי אינו נטל עפר תיחוח וחומר מיתחי וכמה שיעורו אלעזר ברבי צדוק ^ז הקססות חורק את הוודות והשאר מצטרף ^ח ולרובע עצמות למלא כי האי תנא דתניא וכזו יותנן משום בן עזאי נ בבתולה שלש אצבע

[illegible]

ישיבניהו בשבב אשר מלך בשמים: ואם הקסוסם קחוח
של אלהם שדכקו מן הדם ומן המהל שקרין בלשטם: בלעם:
וורקם אם סוודין. דבר שהוא דמיון לו שאינו מן הממ של יחוס
לן משום עומה: ומינם אם הפסוקים. שהוא מפני למקום יחלד
למקום יחלד: ודקא אמר לעיל בפרק כ"ג ומיזר (דף נב) נקבר
מקורו של עד אלו מן רחב שרן מילי עומה (אם לא) (אם לא)

[illegible]

מה.

בִּדְרֵךְ וְיִצְחָק ב' אָמָה. צִפְרָה הַמּוֹכֵר פִּירוֹת (י"ג דף קכ)
פֶּרֶךְ עֲשֵׂרִים וּמֵרֶמֶץ הַיּוּזִין לְשֵׁנֵי מַעְרֹת שֶׁשֶׁ עֶשֶׂר וְאַחַד
הַקֶּצֶר אֲמֵרִינִי הָעַם לִרְשָׁה וְרִנְנָה שֶׁ אָמָה וּמַשְׁנֵי צִנְפִּילִים שְׂרָגִילִים
הֵיחָל כְּשֶׁאָחַז מִן הַמַּעְרֹת גְּדֻלוֹת¹ הַשְּׁמִיעָה שֶׁל נְפִילִים וְלֶכֶךְ בְּשִׁמַּת סָנִי

הימים אמה מצא אחד
הימנו ולהלן עשרים
אזילו תחילה מצאו
מ' אמה רב יהודה
דפרט אהרז מושב
פרט לשראשו מונה
בר חנינא ^{היה}מית
ולא שכונת קברות
היונן דילמא עובד
גונים ראשו של זה
היונן עולל זה עובד

על עשרים: **מצא** פרט מצוי
פי ר"י שם היה ידוע, לא ידע נטולו
מקומו בפרק נגמר (מדרין
דף מו:) [קבר הנמלא מים לפטומו]
קבר הידוע אסור לפטומו והא
למערין הם פטומו מקומו טעור
והא משמע דש' לו תפוסה אמר
ר"י דהם לא תפוסה איירי
תפוסה היינו לז' הקרקע בעומק
אזל הם טעויה דרננ' איירי
דמדרכנ' בעומק ל' לחון כל הקבר
לד' רחוט אזל רננ' פירט שיש
למזוי דהיינו א' ידוע ושנים בתחילה
בדקמין וקשיא לשיטתו דל"כ בתום
נקט המולא דהוא הדין לשלשן
ויקונו דש' לו שנים רבנן:

[illegible]

ר"י מ' טעם בדבר דאין לנו [לומר] שכונת קברות ונית הקברות
היה הולץ ועקבר שם ג' מתים כיון דא' נדע מחילה אי איתא דאין
נעמו היה לפניהם ויליטאם שם [לקברן] מ' היכי ידועו לנו האחד
היו ידועים לנו אוזם שעמו ולא? אמרו שכונת קברות אלא
[לשאלה] ידועים לנו א' לשאלה מחילה: **במה** שיעור תפוסה פ' ד'
אע"פ. הוא ר"א בן פדמ שהוא אמורא: נוטל עפר מפרס ומסר
בקרקע בחולה שלם אכזב. גירושמי מפרס שמוהל המת יורד
בקרקע עד ג' אכזב: **מיתרבי** כמה שיעור תפוסה מפרס
ד' אע"פ ברבי צדוק נוטל את האכזבין. מ' מן הארון של שם
נעמח: ואת האכזבין. ר"א כמו מקומוהו אמר: חורק את הוולד
פירוש מה שדאין לו שטיט מן המת: ומנח את הספיקות. מה שהוא
עובר טהרות והשאר ראובן ברור לו שהוא מן המת מנטרפין לרוב
בנין אלו לרוב מנין לרובע רובע הקב לטמא באהל ולמלא תרוד
קבין אטמו מ' קוסם (ב"ב ד' ט): מתי קיבו רבשמי ששמיין בארון
וקשה דא"כ אין לו קרב דנעשה גלגלין מדי דהוא אנקרב בארון ען
דאף שער העמוד ליגזו אינעין אל פ' כ"ג (לשל דא). אי נעשה
גלגלין אלא מפרס קטנות הייט לזון דאן ברזו כמו שיעור קוסם
(ויחזקאל י) עומת תפוסה ר"א ברבי צדוק און קוקו ליטול עפר
דאין לו לתפור בהרעב בחולה מ' מסוריה ודאי המת פסיחו:

הוֹא דאמר כי האי תנא דתניא כמה שיעור תפוסה פ' ר' יוחנן.
לפ' היינו ר' יוחנן באמוראם אלא רבי יוחנן בן גוריון:

הנהגות התווים

מטופי לאחרני שנהצרו ערומים בצרון של שיס (ה) מטטרפ:

ה'י"ח ח'י' שצ"ד ליתול עמו: מכפרים טול עמי מעפר הארץ מתורגם דמצרים: קרדש: ירושליםי סמולה התם נכנס בקרקע ב' אצבעות: א"ר אלעזר טול עמי עפר תחומה ה"ב ול"ב ואת דמריה ל"ב וקאק מקשה ל"ח מ"רה ב' צדוק וקסאר ווא דאמרי ב' הא"ת הארץ. ווא הקסות הם קרווח הארץ: ש"ח שחתי נעמיס בארץ מיני'ל: קיסוסתם חמ'ל דס'ס המוכר פירות. אלו נוטלי' וגונון. שלא יסמאו הנעמיס בהם קסמיס משום טול דרס'ס

(ה) גרלה דנ"ל לאמר דלדורך המערה ח' והסגר ו' עשרין ותריסין היין ולי רגנן לאמר ט"ו. (ג) נ"ל מיני

עין משפט
ור מצוד

לֹא אֶמְנֶה מִיּוֹם מָחָלְךָ נִשְׁמָתָה
מִתְּהִיבִי:
לֵךְ בְּגֵד מִיּוֹם שֶׁסָּהַלְתָּ בִּי:
לֵךְ הָאֵשׁ שֶׁסָּהַלְתָּ בִּי:
מֵרֶגֶז מִיּוֹם שֶׁסָּהַלְתָּ בִּי:
מֵחֵץ מִיּוֹם שֶׁסָּהַלְתָּ בִּי:
נִשְׁמָתִי:
מִיּוֹם שֶׁסָּהַלְתָּ בִּי:
מִיּוֹם שֶׁסָּהַלְתָּ בִּי:

ה' אור השני

1. וְשִׁכַּבְתִּי עִם אֲבֹתִי
וְנָשָׂאתִי מִמְעָרִים וּקְבָרֹתַי
בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי
אֲעֲשֶׂה כְדָרְךָ:
בְּרֵאשִׁית מִן ל

לִטְוֵי רַעֲשׁ"י

כלישיט"ש, רגבי אדמה.

מוסף רש"י

מת שחוסר. אשר כל שהיה,
אין לו תפוסה. אין צריך
לעול תפוסתו עמו, ולא
שכונת קברות. כי הרי
הוא מלא שלמה הרי מ שטות
קברות וקטן מזה, ואולי
היה דבר אשר אדם מן
איש שטות קברות ולא קטן
מקומו (דעיר 81).

הרא"ש (המש)

[illegible]

הוא את דרך הנתיב אשר
 כן מחרתה א' ידוע ו'
 מחילה" שיהיה ידוע הקבר
 אבל את ידוע אם קברם ש'
 שנים קברו את אלה וזה
 צדעת לפנותו: ושנים מחילה
 שרעו וזה שדור קבורים ש'
 אלה עתה מחילה במקום
 להם המוסר: א' מחילה ב' ידועים ש'
 ואין להם כבוד: וזה חיל
 למנוח משם אין א' חיל
 משלשון משקל א' את חילין
 שקבורם שנים קבר ידוע
 גמאר ב' שאינם ידועים ו'
 ב' ידועים: א' מחילה אבל
 כשמשלשון ידועים א' מחילה
 א' את חילין משלשון קבורה
 ונחמה ש' הכי מ' המוסר.
 א' בצדקתו א' אעפ"כ.
 א' ב' בחילין אלא ר' אלעזר
 הקיסמן. קוצץ עצים של
 עזלי שור קוסטוס וזה חיל
 וקוסטוס שנבלע עתה חיל